



Whyದೇಹಿ

■ ಜಯಶ್ರೀ ಭಟ್, ಸಿಂಗಪುರ

ಯೂ ಟ್ಯೂಬ್ ವೀಡಿಯೋ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆದ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳ ಈ ಟಿಡ್ ಟಾಕ್ ನೆನಪಿನ ಜಾರುಬಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಆ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎತ್ತಿ ಬೀಳಿಸಿ ಜರ್ರನೆ ಜಾರಿಸಿತು. ಮನೋವೇಗಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾವುದು?

ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆ ಆಗಷ್ಟೇ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟ ಬಸ್ಸು ಆಗಲೇ 'ಬುರ್...' ಎನ್ನತೊಡಗಿತ್ತು. ನಾನಾಗಲೇ ಲೇಟಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಬಸ್ಸು ಸಿಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ರಿಕ್ಷಾದಿಂದಿಳಿದವಳೇ ದುಸು ದುಸು ಓಡುತ್ತಾ 'ಮಂಗಳೂರು ಕಡೆಗೆ...' ಎಂಬ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಎದುರಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನೂರಾರು ಜನರಿಗೆ ಎಡತಾಕುತ್ತಾ ಲಗೇಜನ್ನು ಹೊರಲಾರದೆ ಬಿಡಲಾರದೆ ಎಳೆಯುತ್ತಾ ಭುಜದಿಂದ ಭುಜಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಅಂತೂ 'ಮಂಗಳೂರು ಕಡೆಗೆ' ಎಂಬ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಏಳಿಂಟು ಕೆಎಸ್‌ಆರ್‌ಟಿಸಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಯಾವುದೆಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಾ (ಅಥವಾ ಹುಡುಕುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ) ಇನ್ನೇನು ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟಿತೆನ್ನುವ ಬಸ್ಸನ್ನೇ ಕೇಳಿಬಿಡುವಾ ಎಂದು ಓಡೋಡಿ ಬಂದೆ. ನೇರವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಬಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಬಿಡಲೆಂದು ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿದ ಡ್ರೈವರ್ ನನ್ನನ್ನು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನೋಡಿದವನೇ ಏನೋ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಬಸ್ಸು ನಿಂತಿಂತೆಂಬಂತೆ ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. 'ಇದೇನಾ 9.10ರ ಮಂಗಳೂರು ಬಸ್ಸು?' ಎಂಬ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉರಿದು ಬೀಳುತ್ತಾ 'ಹೌದ್ರೀ, ಯಾತ್ರೀ ಲೇಟಾಗಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಜೀವ ತಿಂತೀರಿ, ಹತ್ತಿ ಬೇಗ' ಎಂದು ಖಾಕಿಯ ಖದರಿನಲ್ಲಿ ಒರಟಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ಬಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿಗೆ ಹತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಆ ಡ್ರೈವರ್ ಮಹಾಶಯ.

ನನ್ನದು ಹನ್ನೆರಡನೇ ನಂಬರಿನ ಲೇಡೀಸ್ ಸೀಟು, ಅದರಲ್ಲೂ



ಚಿತ್ರಗಳು: ಎನ್.ವಿ. ಹೂಗಾರ್